

ליטיקה צריך לקחת הכל בחשבון, והי ניצחון זה מישחקיזומן. קמא שלי? אזוה, כמה נפגעה אזו היא מאוד נפגעה לגבינו. עד היום, כשמדי ברים עליו מילה...

בן שלי: "אחריות

נבדה שקשה

לעמוד בה..."

את לבנייה. ככל דבר מקשרים אותי, לאבא אם זה טוב — מקשרים אותי, אם זה רע...

הלוואי וזה היה רק שמשווים אותי אליו. לי אסור מה שלאחרים מותר. אצלנו במישפחה האבא הוא מעל לכל. אני מעריך אותו. אני לא יכול להתבטא חופשי. מה שאגיד — יאמרו שאלה הריעות של אבא, יאמרו כבר משהו. אם אתה, בן שלי — אתה זה לא אתה. זאת בעינייה. אם אנצח בכחירות — יאמרו: זה בגלל האבא: את אפסיד — יאמרו: דויד לוי הפסיד!

האם אני פוחד להיכשל? בפוליטיקה צריך לקחת הכל בחשבון. ברור לי שאורבים זה יותר אנשים בפניה, בגלל אבא. אין ספק, שמסייעים יותר ליריב בגלל זה. אני מרגיש יותר מעמסה. אני לא בראדם מתוך דווקא. לפני שהחלטתי, ניתחתי הכל, את כל השי" קולים. אני מאמין שנועדתי לעזור לעירי הזאת, ואני יכול לעשות זאת טוב יותר מאחרים.

האם אני מרגיש שאבא מתוח לק" ראת ההתמודדות שלי? שאלה קשה, שאלה קשה... איך לנסח זאת? הייתי אומר שמנסים להעביר את האש לכיוון אבא, וזה שם עלי אחריות. בטח, את ריות כבדה מאוד, אחריות שקשה מאוד לעמוד בה.

יודעים שאצלנו, האבא מעל הכל, ויש מי שמנצל זאת לרעה. המטרה שלהם היא להוציא אותנו משיויי המישקל, להלחיק.

כמה שלא נתמקד במי שאנחנו, במי ערכתהבחירות, הוא (שלמה בן-לולו, המתחרה מטעם הליכוד) מתרכז בהש" מצות, רומז על אבא, מחזיר את הפד ליטיקה לשנות ה-50.

איך "רצים"?

ראשית, הקמנו

עמותה..."

נאמר שאני מתעוררת מחר בבוקר, ומחליטה לרוץ לי ראשות-עיר. איך אני עושה זאת?

קודם-כל, את חייבת להיות אשת-אירגון! חברים טובים, המאמינים בך, חייבים להתלכד סביבך. את חייבת להיות אשה בעלת-השפעה!

ואחרי שזוהיית את מיכ"ל לול התכונות האלה בעצמך, מה הלאה?

ראשית, הקמנו עמותה אצל רשם-העמותות, ואספנו תרומות. כהתחלה התרומות היו רלות מאוד, אבל זה איפ" ש לנו לפתוח סניף מקומי. הפעילים, שאת רואה פה, עובדים בהתנדבות. אלה אנשים שמאמינים! הכל פה בתי" נדבות.

על הנייר לפחות, לראש העירייה סיבויים עדיפים.

קשה, קשה להעריך. זאת בעייה להעריך בעשירות-פיתוח. ככל יום כור לים השתתפות דברים. ראש-מועצה בעיריית-פיתוח יכול להגיע לכל מיש" פחה, לפוך הבטחות...

גם אתה יכול!

אבל הוא יכול גם לבצע, לפני בחירות. הוא מקיים כל מיני הבטחות, ופושח כל מיני דברים, שאילו הייתי מספר לך... הוא חושב שהמאבק אצל הוא על גינון. באמת, אם אבחר, אציע לו להיות הגנן הראשי.

ואם תפסיד?

אם אפסיד, אני נשאר בבית-שאן! מה את אומרת, מה אעשה אני מאמין שבכל זאת אצליח לשכנע את הציבור, וכי-28 בפברואר זה יוכח בקלפי. תגיד, איך את מתרשמת? יש לי סיכוי?

ריגושים

הוא אמר כי פגש בגמד כאשר יצא ממישרדו של אלפרון, ושאל אותו אם הוא מתכוון לשלם את חובותיו, ובאיזה אופן. הוא הכחיש כי נכח בפגישה שהתקיימה אצל אלפרון, או כי איים על הגמד. אחרי שמסר את עדותו, כי קש הימנו לקרוא בעיון כל מילה שכתב, כפי שנהג גם בעבר כאשר נחקר במיש" טרה.

מאז עזב הימנו את עבודתו בחדשות ועבר לעבוד אצל אלפרון, לא התערב בענייני גבייה. מפעם לפעם היה אמנם נפגש עם נושים מיוחדים, כאשר היה צורך לרונן בהסדר או בפריסת חובות, אך עיקר עבודתו היתה בהקמת המיש" רד ובייעולו. הימנו אירגן את התיקיה במישרד, סידר את ענייני המיחשוב וע" סק, בעיקר, בפרטים טכניים ובשיטות-העבודה.

בפרשה השניה הנחקרת כרגע על-ידי המישטרה, אין הימנו, כנראה, חשוד כלל. המדובר בפרשת סחיטה ממכונני עיסוי. בעניין זה נעצרו יוסי הררי, בעל מישרד-גבייה עצמאי, יחד עם כמה מ" עובדיו, וכן אהרון אהרוני, ממנכ"ל חב" רת-אלפרון. המישטרה טוענת כי חבר-

חובותיו, והיה אמור לתת תשובה תוך שבוע. ליריבי המישטרה בזמן הפגישה איים עליו אלפרון, בנוכחות יוסי הימנו. גם אלפרון וגם הימנו מכחישים איומים, והימנו טוען כי אמנם פגש בגמד כשיצא מהמישרד, אך לא נכח כלל בפגישה. מיד אחרי הפגישה נסע הגמד, כי ליוויית שני גובים של אלפרון, כדי להראות להם את כתובת-מגוריו האמרי תית. אלא שבדרך התברר לגובים כי הכתובת אינה נכונה. ליריבי המיש" טרה, הינו הגובים את הגמד. בעיקבות המיקרה התלונן הגמד במישטרה נגד האלפרונים. כעבור יד מיים, כאשר שני הגובים נסעו לאברו כביד כדי לבקר ידיר העצור שם, ראו לפתע את הגמד עומד בתחנת-האוטור בוט שליד בית-המעצר. השניים ירדו מהמכונית, התפתחה קטטה, שבסופה נעצרו הגובים על-ידי מארב מישטרתי, שהיה בסביבה. הסניגורים טוענים כי המיקרה היה מבוים על-ידי המישטרה, ששלחה את הגמד כפרובוקציה.

כאשר נחקר הימנו במישטרה על פ" שת הגמד, מסר גירסה מלאה ומפורטת. ה"ימנו נחקר בפרשה אחת בלבד: בפרשת "הגמד". הסיפור התפרסם באחרונה, כאשר נעצרו שני גובים של חברת-אלפרון בחשד כי ניסו להכניס את שמואל ("הגמד") אלישע, מנהל-ספרים מחולק, לתוך תא-המישטען של מכוניתם. אלישע היה חייב כסף לא נשים רבים, שפנו לחברת אלפרון, כדי שתגבה ממנו את החובות. הוא שוחח עם יעקב אלפרון במישרדו על תשלום

תו של הררי היא בעצם חברה-כית סמו" ייה של אלפרון. אולם יודע-דבר מספ" רים כי היחסים בין הררי ויעקב אלפרון אינם הידותיים כלל. הקשר היחיד בין המישרדים הוא באמצעות אהרוני, ש- הוא חבר של אחד הגובים במישרד הררי. כל המעורבים בפרשה זו יושבים, כרגע, במעצר, וכתבה-אישום נגדם יד גש, ככל הנראה, השבוע.

מסע-

דיג

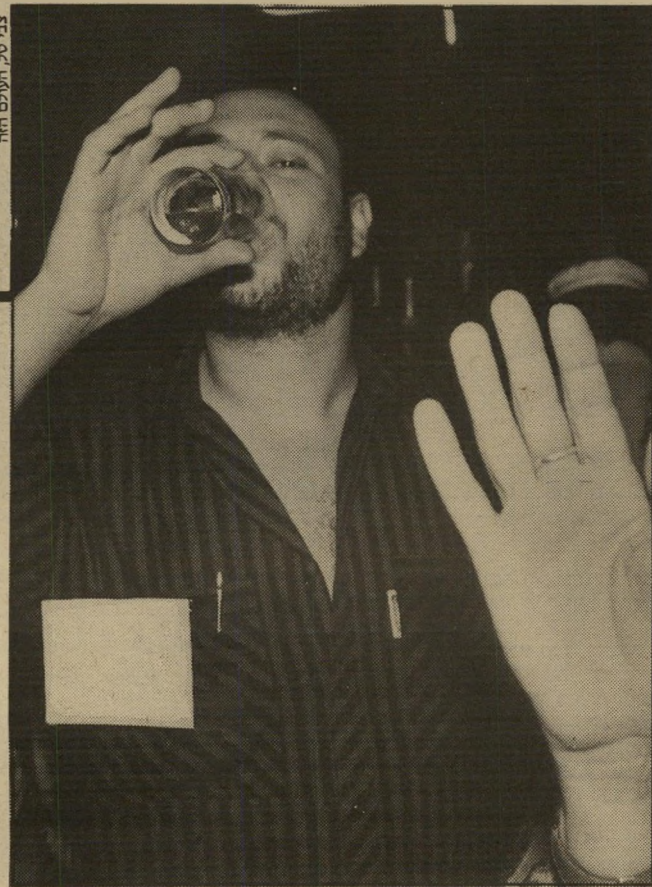


ניגורו של הימנו, עורך-הדין כץ, הוא הפיקליטי הקבוע של מישפחת אלפרון, מאז 1983. לדבריו, למרות הפירסומים והמעצרים המרובים, לא הורשע איש מבני-המישפחה בחמש ה" שנים האחרונות. להיפך, בשני מיקרים שכמה הוגשו כיתבי-אישום על סחיטה, וזכו הנאשמים כלי. "זה, כמובן, רק מגדיל את פירסומם, ואת ההילה של הם", אומר הסניגור. "הקהל שומע שהם פושעים ורואה שהם יוצאים וכאים מכל האישומים, ומתקבל הרושם שהם מצ" ליחים להערים על המישטרה."

בפרשה הנוכחית רואה כץ מסע-דיג של המישטרה. "לא היה די חומר, או עצרו את כולם, החרימו את התיקיה ומזוונים את הציבור להגיש תלונות נגד האחים-אלפרון והגובים שלהם. ה" סיבה למעצר כולם היא שרוצים של- מתלוננים תהיה הרגשה של כיטחון. ואין לזה כל הצדקה חוקית."

בינתיים, כל החומר נגד החשודים הוא בגדר מידע סודי, שהמישטרה מ" אה אותו לשופט בלבד. "כך היה גם בתיקים הקודמים. המישטרה הראתה לשופט קטעים קטנים מהעדות, וזה יצר רושם שיש בידה חומר רציני וכבד. אלא שאחר-כך, כאשר קיבלנו את כל החומר לירינו, ראינו שהתיק בכלל לא כליכך סגור, כמו שהיה נראה לשופט המעצרים", טוען הסניגור כץ. "אני משער שגם בתיק הזה יקרה אותו דבר."

אילנה אלון



גבר טל תעלים הוא

רדי המישפטים והמישטרה, וניתן להר" וויח בו כסף בקלות ובמהירות.

כשפתחו האחים אלפרון את מישרד-הגבייה שלהם, נראה היה כאילו הענף כולו התעורר לחיים חרשים. שגם בלבד הספיק כדי שחייבים יחיו את חובם במהירות. אך נראה ששגם בלבד והמוניטין המפואר שלהם לא היה בהם די.

פירצה

קוראת למושע



יום יש שתי אפשרויות לחיסול התופעה.

האחת: לאסור כליל עבודתם של חברות-גבייה פרטיות, ולתגבר את מע" ר-העובדים ושיטות-העבודה של ליישכות ההוצאה-לפועל. הצעה זו קשה ליישום, מטעמי תקציב ויעילות.

האחרת: להסדיר את עבודת חברות הגבייה והגובים באמצעות חוק.

קיים כיום חוק המסדיר את עבודת החוקרים הפרטיים, ובו גם סעיפים המסדירים את מעמד חברות-השמירה. הכנסת חברות-הגבייה תחת קורת-גג של חוק זה וורשת תיקון החוק הקיים, על-ידי חיוב הגובים בקבלת רישיון ופיקוח.

עד אז יהיה תחום-הגבייה בבחינת פירצה הקוראת למושע. יותר איומים, יותר סחיטה באמצעות לחץ פסי ונפ" שי.

דוברת מישרד-המישפטים, אתי אשד: "אכיפת פיקסיה-הדין היא תפקיד ההוצאה-לפועל ומישטרת-ישראל, והם כלבד אחראים לנושא. מישרד-המיש" פטים שולל כל גישה המציעה להעביר את הגושא לחברות פרטיות. אין צורך לטפח תופעה זו, אלא לשפר את מיסגרות האכיפה הממלכתיות". כך הגיבה לפני חצי שנה. אלא שהמצב לא השתפר, כי אם החמיר.

יוסי עזיז-דוד

כספם מהר יותר. האמצעי במיקרה זה אינו העיקר. די אם יפנה גברתן בעל-גוף לחייב ויציא לפניו את שמו של העומד בראש חברת-הגבייה, כדי לשכ" נעו שמוטב לו לשלם את חובו. ול- חברת-הגבייה של האחים אלפרון נוצר שם מיוחד בתחום זה.

כל הדרכים כשרות, כל עוד נמנעים מהסתבכות עם החוק, ומישרד-הגבייה יודעים היטב מהו החוק. גם כשאנשי חברות-הגבייה מסיימות עוברים על החוק, מעטים פונים למישטרה ומתל" נגים. הבעיה המלוחה להיתם חייבים, הרצון להגן על מישפחתם, הפחד מגב" רתני-גבייה, ומתיריים את מי שנפגעו חסרי-הגנה. הם נתונים לחסדי הגובים, שאינם ידועים דיוקא בטוב-ליבם, שכן חברות-הגבייה גובות עבור השרות שהן מעניקות 20 אחוזים מגובה החוב, ולע" תים אף 30 ר 40 אחוזים.

זהו שוק פרוץ, ללא פיקוח של מיש-

בע, וכדברים רומים. מכאן שמיספר החייבים גדול יותר.

עבר פלילי

כיתרון

כל שהמצב הכלכלי נעשה קשה יותר, כך עולה ופורח ענף הגבייה הפרטית. מה שלישכת ההוצאה-לפועל עושה במשך שנים, עושות חברות-הגבייה בשבועות אחרים, תוך הפעלת לחץ מאסיבי על החייבים — לעיתים בררך חוקית, כמכשיר בידי ליישכת ההוצאה-לפועל, ולעיתים קרובות בדרכים העוברות בשטח-ההפוך קר הצר בין חוקי ולא-חוקי.

פרדוקס: ככל שלאדם מוניטין עשיר יותר כאיש העולם התחתון, כך עולה יוקרתו בעיני הפונים לחברות-הגבייה, שכן תיקוחתם היא שיוכל להשיב את

מוניטין של

בושעים

מעצר עובדי חברת-הגבייה של האחים אלפרון, ובכללם האחים אלפרון עצמם ומנהל-העסקים שלהם, יוסי הימנו, אינו מעורר פליאה. כבר באוגוסט 1988, ככתבה שנשאה את הכותרת "הגבייה השחורה", חשף העולם הזה את המתרחש בתחום זה. "לפי המצב היום, קיימת סכנה ממ שית שותך שנתיים ישתלטו אנשי העיר לם התחתון על ענף הגבייה כולו, ואז הבטיחה תהיה הרבה יותר תמורה מאשר היום", כתב בתחילת הכתבה. אלא שה" מצאיות זרחה את מהלך העניינים, וכי כר עכשוו נתון ענף הגבייה בידיהם של אנשי העולם התחתון, שניצלו היטב את החלל הגדול שנוצר עקב התיפקוד החלקי של ליישכות ההוצאה-לפועל.

כיום פועלות כגוש דן כ-20 חברות-גבייה. שוטרים רבים, שעזבו את המי" שטרה, פנו לענף המוכר להם מתוקף תפקידים הקודם, ולמעשה הם שהקימו את ענף הגבייה הפרטית. גם עבריינים פנו לענף מתוקף ניסיונם הרב בתחום. כל זה נבע מאי-יכולתה של ליישכת ההוצאה-לפועל להתמודד עם הגידול הרב במיספר בעלי-החוב.

כיום יש 58,300 חשבונות-בנק מוג" בלים. אלה הם חשבונות שכמה לא היה כיסוי של 10% המחאות לפחות. כלומר יש לפחות 600 אלף המחאות בלי כיסוי. אולם כשמדובר בחייבים, מדובר גם בי מי שלקחו סחורה ולא שילמו עבורה, במי שלא פינו מקום ששכרו בזמן שנק